

Greta Ringström

1907 – 1999

- 1907 Elsa Greta Nyblom föds den 16 juli i S:t Johannes församling i Malmö. Dotter till Gustav Edvin Nyblom, f. 5 januari 1869, och Elsa Augusta Hörstedt, f. 18 oktober 1883.
- 19xx Greta gifter sig med Karl Bertil Ringström, f. 26 januari 1903, tandläkare i Sala.
- 1933 Sonen Carl-Bertil föds 14 maj. Avlider 25 oktober 2014.
- 1949 Utses till biträdande intendent i Sala Konstförening.
Deltar i Crquisklubben i slutet av 1940-talet och början av 1950-talet.
- 1991 Maken Bertil avlider 21 december i Golfe Juan i Frankrike. De hade varit bosatta i Chemin des Pertuades, Golfe Juan.
- 1999 Greta Ringström avlider den 26 december i Frankrike.

Marianne Holmqvist i maj 2017:

Jag blev först bekant med sonen Carl-Bertil eftersom vi gick i samma skola, Vallaskolan. Sedan kom jag att lära känna Greta Ringström när jag utbildade mig till damfrisör hos Marie Lantz. Hon var god vän med Greta som också var kund i damfriseringen.

Jag övertog salongen 1953. Den låg mitt emot Hofbergs hembageri på Bergsmansgatan. Greta hängde sina tavlor hos mig i salongen. De var nog till försäljning, men jag minns inte att vi sålde några. Hon bytte ut tavlorna emellanåt.

Själv bodde hon i hörnhuset Norra Esplanaden – Vasagatan. Hon och maken Bertil Ringström reste ofta till Frankrike och så småningom flyttade de dit.

Vår dotter flyttade till Nice omkring 1976 och läste vid universitet där. Hon varvade det med au pair-arbete under studietiden. Hon träffade sin man, de gifte sig och förblev bosatta där. Vår dotter guidar fortfarande rundturer i hela Provence.

I Svenska föreningen i Nice träffades Greta och vår dotter. När vår dotter berättade att hon var från Sala blev Greta, som ju kände mig väl sedan tidigare, väldigt överraskad av att träffa vår dotter där! Hon bjöd ner mig och min man att besöka dem i Golfe Juan när vi kom till Frankrike nästa gång.

Det gjorde vi och jag minns att det fanns konst överallt i villan. Inte bara hennes, utan konst av världskändisar! Greta och Bertil var goda vänner till Picasso! Så min make Åke skämtade och sa att han inte ville tvätta sin hand när han hälsat på Greta som i sin tur hälsat på Picasso!

Ledningsskifte för ^{SA.} ^{22/4} ⁻⁴⁹ Sala konstförening

Ny intendent, amatörerna rycka fram.

Sala konstförening hade på torsdagskvällen sammanträde och fick därvid avtacka sin intendent, fru Karin Karsberg, Uppsala, som svarat för intendentskapet sedan föreningens bildande men på grund av flytning från Sala till annan ort icke längre ansett sig kunna fortsätta med uppdraget. Till hennes efterträdare utsåg styrelsen vid sitt sammanträde efter årsmötet assistent K. G. Bergman. Även flera andra av de nyligen utställande Sala-amatörerna ryckte in i ledningen.

För första gången på länge närvar vid årsmötet föreningens ordförande och allt i allo, dr Carl Friberg. Årsmötet, som hölls i samrealskolan, öppnades emellertid av v. ordf. intendenten fru Karin Karsberg, som också utsågs att leda förhandlingarna. Därefter genomgickos ärendena i rask följd. Verksamhetsberättelsen för föregående år, i sina huvuddrag redan offentliggjord av Sala Allehanda, föredrogs av sekr. teckningslärarinnan fr. Gerda Högberg. Kassa-förvaltaren häradskrivare G. Ahlin, lämnade en muntlig redogörelse för föreningens ekonomiska ställning. Av denna framgick, att föreningens inkomster utgjort kr. 2,843:17, därav i årsavgifter från 191 medlemmar 955 kr., inkomst av konstföreläsningar 391:50, provisioner 23:29, bankkuttag 1,327:88, ink. av utställningar 145:50. Utgifterna ha uppgått till kr. 2,770:11, därav inköp av konstverk 532:75, utgifter för utställningar 342:92, d:o konstföreläsningar 729:35, d:o för intendenten 122:40, banksättning 824:51. Kapitalbehållningen utgjorde vid årets början kr. 927:92 samt vid årets slut 501:22. Värdet av de egna konstverken beräknas till närmare 4,000 kr. De hade under året brandförsäkrats. Berättelserna godkändes, likaså revisionsberättelsen, varefter ansvarsfrihet beviljades.

Fru Karin Karsberg.

I styrelsen hade vid förra sammanträdet för två år valts dr Carl Friberg, fr. Gerda Högberg, dr Lars Nordquist samt fru Karin Karsberg. Den senare anhöll nu om befrielse från uppdraget, varefter till hennes efterträdare i styrelsen för ett år valdes rektor Gunnar Flodström. Till ledamöter för två år i styrelsen valdes häradskrivare G. Ahlin, glasmäst. C. G. Ahlgren, överlärare H. Collin, kont. Folke Östlund och metallarb. Lennart Lindberg. Till suppl. utsågs stadsträdgårdsmäst. J. Lantz och musikhandl. Henry Johansson samt bibliotekarie Ulla Reuterborg. Revisorer blevo bankkamrer Osten Petrusson och frisör John Fredriksson med cykelrep. Olle Eriksson som suppl.

Då ärendena därefter genomgåtts tog häradskrivare Ahlin till orda och erinrade om föreningens förlust genom att fru Karsberg lämnat såväl styrelsen som intendentskapet, vilket fru K. innehaft sedan föreningens bildande. Det var vid starten en svår tid för föreningen — även den då tillträdande intendenten hade givit sig i kast med något nytt. Med intresse och kunnighet växte emellertid fru K. snabbt in i sin uppgift. Då man blickade tillbaka på föreningens ganska betydande verksamhet under de gångna åren fick man också lägga förtjänsten härför på föreningens ordförande och intendent. Inte minst uttalade tal. sin beundran för fru K:s sätt att vinna konstnärer för Sala och hennes förmåga att vinna kontakter åt alla håll. Såsom ett bevis för tacksamheten bad tal. å dr Fribergs vägnar få föreslå fru K. till hedersledamot, vilket genast bifölls. Fru Karsberg tackade till sist för den tid som varit och riktade sig särskilt till hr Ahlgren, samt förklarade därmed sammanträdet avslutat.

Styrelsen samlades därefter till konstituerande sammanträde och utsåg därvid till intendent utanför styrelsen ass. K. G. Bergman, samt till biträdande intendent fru Greta Ringström. Till ordf. omvaldes dr Friberg, till v. ordf. nyvaldes rektor Flodström, till sekr. fr. Högberg och till kassör hr Folke Östlund. Till inköpsnämnd valdes dr Friberg, Nordquist och häradskrivare Ahlin. Vidare diskuterade styrelsen planerna för det kommande årets föreläsningar och utställningar, varvid intendenten fick i uppdrag att inkomma med förslag.

SA 28/9 49
SA 28/9 49
**Croquisklubben en handfull
ambitiösa amatörmålare.**

Det finns, som de Flesta salaker väl känner till vid det här laget, en livligt verksam croquiskola i Sala. En som inte tidigare känt till den hade ett oskäligt tillfälle att i våras vid den utställning, som arrangerades i HSB-lokalen, stifta bekantskap med såväl amatörmålarna själva som resultatet av deras konstnärliga ansträngningar. Och det föreföll som de flesta skulle ha blivit ovanligt glatt överraskade av vad som där visades. Exportis, som förresten hjälpte klubbens medlemmar att sörja bland konstverken till denna utställning, förklarade att det över lag visades en mycket god amatörmålarstandard.

Det var med en viss syftlighet man tackade på till en inbjudan att närvara vid en av klubbens sammankomster, t. o. m. den första förbetsningen, som hölls på

Forts. fr. sid. 3.

Fra Croquisklubbens månadsmöte där man arbetade i tre små grupper. På övre bilden fr. v. främmandare G. Söderström, fru Greta Ringström, musikhandl. Henry Johansson och hr Käge Bergman. På den undre bilden fr. v. främmandare John Fredriksson, "modellen" konstnären Elin Carlsson, konstörin Folke Götland samt hr Berndt Andersson.

Forts. fr. sid. 1

CROQUISKLUBBEN...

Forts. fr. sid. 1.

måndagskvällen med en tillställning av 10-talet medlemmar. Och det var månans ingen synliga man damp ned i utan en samling intekvt arbetande, allvarliga o sammanbitna klubbmedlemmar, som man till en början knappast vågade tillfäsa i rädsla att bli betraktad som en sådan där obehagligt tillträngd journalst. Det visade sig dock genast att utställningens utvär värde gav visa för ett lustigt — stundtals ironiskt och mycket ofta självironiskt — skämt och att det inte alls var någon svårighet att komma till tals med damen och herrarna i sällskapet. Tydligt är att arbetet var endast d'riterad av den arbetsivr som präglade medlemmarna — åtminstone denna första månadskväll.

— Vi samlat så här — precis så här också — en gång i veckan hemma hos någon av medlemmarna, sade en av sällskapets hr Käge Bergman, som på månadskvällen hade nöjet se målarstudier i sitt hem. Under ett par tre timmar målas eller tecknas det ganska intensivt. Vi diskutera gärna våra dukar sinsemellan och jag kan säga att detta knappast är någon förening för inbördes beundran. Vi klipper aldrig tavlorna av varandra. Ett skönt utbud av en tavla leder ofta till ett svar som: Tack, jag målar själv. Men vi bytte mycket gärna tavlor med varandra. För det händer sålunda att man kan bli förtjust även i andra konstverk än sina egna, skänkar hr Bergman.

— Vi samlas till dessa målarkvällar i första hand för att ro oss själva, säger musikhandlaren Henry Johansson, som också är mycket duktig amatörmålare och säker har möjlighet att även i stor utsträckning glädja andra med sin konst. Vi målar utan tanke på att förtjåna pengar. Det är ingalunda meningen att amatörmålare et på något sätt skall konkurrera med yrkesmästare och vi vill ingalunda i något avseende förtjåna ta upp konkurrensen med våra yrkesbröder.

UTSTÄLLNINGEN

som hölls i våras och blev en sådan publik framgång var också inte arrangerad i försäljningsyt-

te, utan anordnad dels för att vi själva skulle ha ett bestämt mål att arbeta fram emot, dels därför att vi i någon mån ville visa den stora slämhöheten hur frevligt det kan vara att ha en hobby som målning och vidare vilket resultat man kan uppnå av en angående i fritidsysselsättning, framhållt en anmärkning av klubbens medlemmar i en kaffepaus, då tingshärten komnade på allvar.

Folkfrågan är den ett problem för croquisklubben, liksom för praktiskt taget varje annan sammankomst?

— Jag vet inte riktigt vad jag skall säga. Det är givet att det skulle vara roligt ha en ateljé, och då skulle vi även kunna la emot flera intresserade än det dåslutande som klubben nu består utav, säger hr Bergman. Vi har ännu knappast reflekterat på att göra någon samhälleliggörande gärning och ämätta någon slags offentlig fritidsklubb, även om man gjort så på många andra håll. An så länge håller vi oss nog till en blygsamma skala, där vi bara tar reda på vår egen fritid på ett som vi tycker förnuftigt sätt, som möjligen kan manna till efterfråda.

Det var mot slutet av kriget,

som klubben kom till. De flesta som då söt sig samman hade redan länge sysslat med måleri i en eller annan form och en del hade t. o. m. i någon utsträckning skolats. Någon fast organisation finns inte. Vi redor oss utan ordförande, sekreterare och kassa, låter det. Det gemensamma intresset håller oss så bra tillsammans ändå.

Förutom croquisteckning sysslar man med olja, pastell- och akvarellmålning. Alla prövas på allt. Man befuser sig i ett ständigt sökande och har man funnit ett gebit som fångar en särskilt och där man tycker att man kanske har vissa förutsättningar att lyckas, så fortbätter man med ett brinnande intresse i ett ärligt sökande efter att skapa sig en stil. Men alla har ännu inte funnit sitt gebit, påstår de studions själva.

Anlagin för målning eller teckning har legat latenta hos de flesta. En del har känt med sig själva att de nog hade förmåga sig på att odla sin talang, medan andra fört genom påverkan utifrån — t. o. m. en teckningslärare har entusiasmerat en av klubbmedlemmarna — fått upp ögonen för vad de själva kan och vilket värde det ligger i att utöva en hobby som ämnesmålning. Inte minst viktigt är måleriet i det avseendet att dess utövare får en vidgad blick och ett fördjupat intresse för konst i allmänhet.

Åke J.

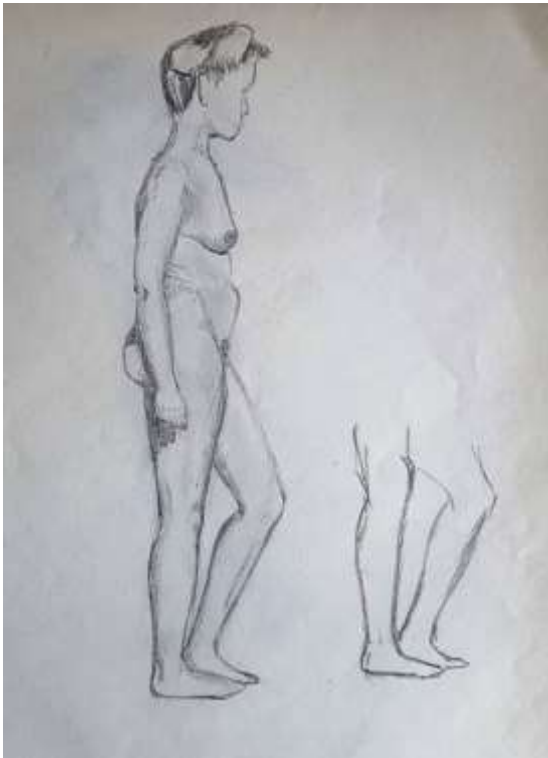

Croquisklubben. Från vänster Gösta Södergren, Greta Ringström, Henry Johansson-Johag och Kåge Bergman.
Foto Sven Norling.

Croquisklubben. Från vänster John Fredriksson, Edvard Cederling, Folke Östlund och Bertil Andersson.
Foto Sven Norling.

Krokiteckningar ur Greta Ringströms ett ritblock:

SALA ALLEHANDA ONSDAGEN DEN 23 NOVEMBER 1955.

"Kungen och korkskruven" vann, presenteras på SA:s fotoutställning

Bästa kungabilden: Intendent Sven Drakenberg demonstrerar för den intresserade arkeologen Gustaf VI Adolf ett gruvbyfynd, som onekligen företar stora likheter med en korkskruv. Den tredje intresserade åskådaren i mitten är gruvchefen, dir. S. Holmquist.

SA:s och Sala fotoklubs tävling "Bästa kungabilden", som startade i anslutning till kungens eriksgata genom salabygden den 9 september, är nu avgjord. Juryn föll för en bild med mottot "Kungen och korkskruven" — ett påpassligt snapshot från monarkens besök ute vid Grusbyn, som fyller anspråken både på berättande bild och god teknisk kvalitet.

Första pris, en hundralapp, gick därmed till sign. "S-T-M-N", vilken avslöjats som fotograf Sven Nörling, Sala, välkänd yrkesman och sedan många år anlitad som pressfotograf av SA.

Andra pris, 50 kr., tillfaller fotograf L. G. Hedberg, Drottninggatan 14, Sala, för bilden "Som två vänner", där stadsfullmäktiges ordf. Bertil Elgstedt agerar tillsammans med kungen. Hr Hedbergs fina placering i tävlingen stötts också av en bril-

jant serie från kungens möte med de gamla knektarna från Salbohed.

På tredje plats återfinnes den unge fotografass. Kurt Lindberg hos Norlings Foto, som lyckats utmärkt med en bildkomposition från läroverkets gård. 25 kr. kommer som belöning.

Den ende prisbelönade amatören är typograf John Mainert, sedan ett par år fotofantast på ständigt framåtgående. Mainert, som får hederspris, presenterar en glad och solig bild med god

skärpa från skolbarnens hyllning vid Styrars. Ännu ett hederspris utdelas och går till fotograf John Tejne, Sala, som nöjt sig med att skicka in en enda bild — från medborgaruppvakningen på torget — men icke dess mindre hamnat bland pristagarna.

Dessutom anser juryn att sign.

"Heby" och hr Gösta Johansson, Bråstaplan 1, Sala, gjort sig förtjänta av hedersnämndande.

Juryn, som haft nära 20-årigt kollektioner att välja bland, har bestått av fru Greta Ringström, stadsfullm.-ordf. kommun. Bertil Elgstedt, laboratoriebitr. Erik Fäst för fotoklubben, ass. Kåge Bergman för Sala konstförening samt annonskamrer Alvar Christiansson för Sala Allehanda.

Jurysynpunkter.

Sign. S-T-M-N:s bild "Kungen och korkskruven" var enligt juryn tävlingens bästa bild med en väl genomförd uppbyggnad, en säker komposition, enkelhet och i detta fallet av särskild betydelse: allas intresse är riktat på samma sak. Huvudet, som skymtar bakom kungens högra axel, stör en aning, men juryn anser detta ej kunna hindra bildens förstaplacering.

Kungabilderna på SA-utställning.

Prisutdelningen för tävlingen om "Bästa kungabilden" äger rum fredagen den 2 dec. kl. 19 i samband med att Sala Allehanda öppnar en liten fotoutställning "Bilderna berättar" i Ekbloms skola vid Kungsgatan. Prisutdelningen har kommit. Bertil Elgstedt lovat förrätta. De bästa bidragen till fototävlingen kommer att utgöra en särskild avdelning på fotoexpon, som i övrigt skall omfatta en 10-årska-valkad med anledning av att Sala Allehanda varit daglig tidning i jämt tio år den 1 dec., originalen till Don Camillos populära "lördagspuddingar" samt diverse "pangbilder", som tagits för tidningens räkning i olika sammanhang. Därutöver planeras en attraktion, som vi ber att få återkomma till. Utställningen hålles öppen fredag—söndag den 2—4 december.

Sala Hembygds- och Fornminnesförenings Årsskrift 1970. Ur *Amatörteater i Sala genom tiderna* av Åke Johansson, "Åkej":

EN NY GENERATION AKTÖRER

Intresset för amatörteater fortlever in på 30- och 40-talen, ja ett långt stycke in på 1950-talet. Nu är det emellertid oftast i samband med festligheter av det folkliga slaget, som arrangeras av Röda korset och Barnens Dag. Vid sidan av Folkets Park tas också Centrumbiografen och någon gång Samrealskolans aula i anspråk. Vid Skyttegillet spelades det även revy och alltjämt in på 50-talet förekom någon föreställning i IOGT-lokalen vid Bråstagatan.

En ny generation av aktörer, som kanske hade jubileumställningarna 1924 i friskt minne, trädde succesivt fram, gjorde sig kända och uppskattade. Ett barn av 30-talet var Anders Sjöberg. Han fick sin fostran under Filip Norén. 30-talets BD-revyer framfördes också av andra kända personer, exempelvis folkskolläraren och BD-generalen Eric Geerberg, Pilhags-Pelle, urmakarmästare Folke Almqvist, Ragnar Lindahl, Greta Ringström, Bertil Norström och Hans Rydell. Men då är man också inne på 40-talet, som man måste säga gick helt i Bertil Norströms anda.

Greta Ringström, oljemålning på pannå 1942, 50 x 39 cm.
Landstinget i Västmanland, Allmänpsykiatriska mottagningen, Sala.

Utsikt mot gården från Ringströmska fastigheten i hörnet Vasagatan – Norra Esplanaden.

Greta Ringström, oljemålning 1942.

Greta Ringström, *Busstationen*, oljemålning på pannå 1943, 30 x 40 cm.
Utsikt från Ringströms lägenhet.

Greta Ringström, oljemålning på pannå 1943, 54 x 45 cm.

Bertil Hammarbäck den 24 november 2014:

Min fru var tandsköterska hos Bertil Ringström. Då fick hon den här tavlan. Greta dansade i revyerna som gick här i Sala då. Vi var bjudna dit någon gång när dom bodde i hörnet Vasagatan – Norra Esplanaden.

Greta Ringström, *Gåsö, Lysekil*, olja 1945, 40 x 32 cm.

Greta Ringström, *Fiskebodas i eftermiddagsbelysning*, oljemålning på pannå, 33 x 41 cm.

Bertil Hammarbäck den 24 november 2014:

Det här är Ringströms fritidshus på västkusten. Vi besökte dom en gång över dagen, men jag minns inte riktigt var den låg. Jag och Karin var ju nere på västkusten varje år sedan 1947 i Gravarne eller Kungshamn som det heter nu.

Birgitta Hammarbäck Norman, dotter till Bertil Hammarbäck, i juni 2017:

Text på baksidan av målningen:

"Fiskebodas i eftermiddagsbelysning"

Gåsö

Juli 1944

Till våran Larsson 31-7-48

Min mamma arbetade som tandsköterska till Greta Ringströms man, Bertil Ringström. Mamma hette Larsson som ogift. Visserligen hette hon Hammarbäck när hon fick tavlan men hon berättade att hon ibland kallades för fröken Larsson av Ringström.

Greta Ringström, *Lilja i fönster*, olja på pannå 1946, 55 x 38 cm.

Marianne Holmqvist i maj 2017:

Utsikt från deras lägenhet i hörnet Vasagatan – Norra Esplanaden. I bakgrunden ses Konsums självservering och Konsumrestaurangen. Bron var ombyggd och moderniserad 1946.

Marianne älskar denna tavla, målad av konstnären Greta Ringström. Den fick hon med på köpet av frisörsalongen, då den hängde i entrén. Greta var kund på salongen och motivet visar utsikten från Gretas fönster år 1946 och platsen där Marianne växte upp i centrala Sala.

Från en artikel om Marianne Holmqvist i Sala Allehanda 15 oktober 2021

Greta Ringström, oljemålning 1947, 31 x 38 cm.
Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Greta Ringström, oljemålning 1948, 41 x 34 cm.
Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Greta Ringström, oljemålning 1948, 46 x 38 cm.
Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Greta Ringström, olja på pannå 1950, 35x27 cm.

Greta Ringström, pastell 1951, 31 x 23 cm.

Greta Ringström, pastell 1953, 28 x 39 cm.
Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Marianne Holmqvist i maj 2017:

Jag tror Greta nämnde att den här målningen 'var från Konstfack'. Men om hon gick på Konstfack eller om det var ett ansökningsprov vet jag inte.

Greta Ringström, pastell 1953, 32 x 25 cm.
Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Greta Ringström, oljemålning på duk, 36 x 29 cm.

Greta Ringström, oljemålning på pannå 1974, 64 x 53 cm.
Sala kommuns samlingar, Jakobsbergsgården.

Greta Ringström, pastell 23 x 31 cm.

■ Greta Ringström, S:t Paul de Vence, Frankrike, har avlidit i en ålder av 92 år.

Hon var född i Limhamn och bodde på 1940- och 1950-talen i Sala tillsammans med sin make, tandläkaren Bertil Ringström.

Makarna lämnade Sala för Frankrike i början av 1950-talet. Där och i Monaco verkade Greta Ringström bland annat som sjuksköterska. Hon blev god vän med artisten Joséphine Baker och hennes adoptivbarn. En tid var Greta Ringström ansvarig för Hotel Viking i Menton. Hon skrev också resehandböcker.